

Товить и сынъ му падиха на земѣ-тѣ, славили Бога и расказвали всѣкому за чудеса-та, които ся извършили съ нихъ.

Подиръ това старий Товить прѣживѣлъ още шестдесять и двѣ години въ совершенно благополучіе и видѣлъ сынове отъ сына си. Прѣдъ смъртъ-тѣ си той прѣдказвалъ на дѣца-та си, че скоро Ниневія ще ся разруши, и Израилтяне-тѣ ще ся върнѣтъ въ отечество-то си. Товить ся прѣставилъ въ глѣбока старость, — на сто и петдесять и осмѣ годинѣ, и былъ погребенъ съ честь. Сынъ му Товія, живѣлъ при майкѣ си до края на живота ѣ; подиръ това ся прѣселилъ въ Екбатанѣ, при теста си Рагуила, и почиталъ и него и женѣ му Еднѣ, като свои собствени родители. Той имъ закрылъ очи-тѣ. Товія проживѣлъ на земѣ-тѣ всичко сто и двадесять и седемъ години и спокойно умрѣлъ, както умирать праведницы-тѣ.

ГЛАВА ХСІ.

Іудеи ѣ.

Навуходоносорѣ, царѣ Вавилонскій, ималъ бой съ Арфаксада, царя Мидійскій. Той пратилъ да иска помощь отъ всички-тѣ му сосѣдственны народы; но повече-то отъ нихъ му отrekli въ таѣ помощь. Като свършилъ благополучно войнѣ-тѣ съ царя Мидійскій, Навуходоносорѣ ся рѣшилъ да отмъсти на оныя, които не му дали помощь. По таѣ работѣ той испратилъ военачалника си Олоферна съ многочисленѣ войска. Тойзи военачалникъ истреблявалъ съ огнь и мечъ всички, които му ся противили. Іудеи-тѣ, понеже были и тѣ отъ число-то на оныя, които не дали помощь Навуходоносору, чакали смѣхъ-тѣ смѣбѣ. Тѣ наложили на себе постъ и рѣшили ся да ся защитиватъ до послѣднѣ крайность. Олофернѣ ся изумилъ, като видѣлъ тѣхнѣ-тѣ твърдость. Той обсадилъ крѣпость Ветуліѣ, прѣсѣкълъ всички-тѣ водопроводы—и жители-тѣ въ тоя градѣ ся намирали въ го-